

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ผู้วิจัยจะนำเสนอตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามลำดับดังนี้

4.1 กระบวนการดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

4.1.1 ความเป็นมา ของ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง เกิดจากความสำนึกในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติไว้ เพื่อให้คงสภาพความเป็นพื้นที่สีเขียว ทำให้ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งเห็นว่าการมีนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื่องจากในพื้นที่นี้ยังคงมีพื้นที่บางส่วนที่ยังคงสภาพสวนผลไม้ดั้งเดิม ที่รถยนต์ไม่สามารถเข้าถึงได้ มีเพียงสะพานทางเดินเท้าที่ใช้ในการสัญจร แต่ด้วยความที่ถูกล้อมรอบด้วยเมืองใหญ่ ประกอบกับการก่อสร้างโครงการถนนวงแหวนอุตสาหกรรมด้านใต้ ซึ่งทำให้การเดินทางเข้าสู่พื้นที่ที่มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเสน่ห์ของความเป็นวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และสินค้าทางการเกษตรที่มีความหลากหลาย จึงเป็นที่มาของการสร้าง “ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง” ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งเป็นพื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานครมากที่สุด

จากการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง พบว่า นโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้เริ่มต้น เมื่อ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 โดยผู้บริหารได้จัดเวทีประชาคม นำเสนอนโยบายนี้ต่อประชาชนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากประชาชนอย่างเป็นเอกฉันท์ เนื่องจากประชาชนเห็นว่า เป็นการสนองตอบต่อพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกิดจากโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มี สอนอาชีพให้ชาวบ้าน ได้นำสินค้าที่ตัวเองผลิตจำหน่ายภายในชุมชนเอง โดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง มันเป็นผลสำเร็จทำให้ชาวบ้านมีสินค้าเรื่องโอท็อป ในชุมชน ดอกไม้ เกล็ดปลา รูปหอมสมุนไพร

ผลิตภัณฑ์ผักตบชวา ลูกประคบ เมี่ยงคำ โฮมสเตย์ ผลิตภัณฑ์จากลูกหมากรากไม้.ผลิตภัณฑ์เศษผ้าประดิษฐ์ เดิมทีนั้นชาวบ้านมีผลิตภัณฑ์ แต่ไม่มีตลาด เหมือนเป็นการหลอกให้เขาทำงานพื้นที่สีเขียวเป็นจุดขายเรื่องการท่องเที่ยวได้ ต้นไม้สวย อากาศดี องค์การบริหารส่วนตำบลและชาวบ้านจึงร่วมมือกันจนเป็นตลาดน้ำทุกวันนี้ เราไม่ได้ทำเพื่อธุรกิจ แต่ทำเพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติให้คนกับธรรมชาติได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

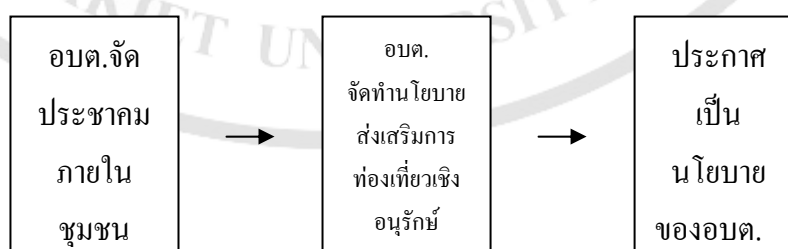
และเมื่อทำการสัมภาษณ์ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน อีกทั้งประชาชนทุกคนที่ได้มีโอกาสพูดคุยขณะทำการลงพื้นที่วิจัย ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ที่เรามีพื้นที่สีเขียวอยู่ได้ทุกวันนี้เป็นเพราะน้ำพระทัยขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

“ก่อนที่เราจะเริ่มนโยบายการท่องเที่ยว เราจะประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านเข้าใจก่อน 3-4 เดือนก่อนเริ่มโครงการ หลังจากนั้นก็ปล่อยให้ชาวบ้านมีเวลาและโอกาสได้คิดเอง ดังนั้น หากโครงการใดที่ชาวบ้านมีความรู้สึก ว่าเมื่อไรจะทำ ทางองค์การบริหารส่วนตำบล จึงรีบจัดการทำ เนื่องจากว่าโครงการนั้นจะได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ประชาชนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ต่างรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง เนื่องจากตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ในทุกด้าน จนนำไปสู่การเกิดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ดังนี้

แผนภูมิที่ 4.1

การก่อเกิดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ อบต.บางน้ำผึ้ง

อาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่สำคัญของการเกิดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง เกิดจากการประชุม ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ประชาชนมีโอกาส

เสนอความต้องการของตนเอง และแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของการเกิดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มาจากจิตใจแห่งการอนุรักษ์ธรรมชาติที่ร่วมกันเป็นหนึ่งของชาวบางน้ำผึ้ง อันเนื่องมาจากความจงรักภักดีและเห็นประโยชน์จากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของประชาชนชาวบางน้ำผึ้งนั่นเอง

4.1.2 เป้าหมาย และ ยุทธศาสตร์ ของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง

จากการสัมภาษณ์นายกและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนบางน้ำผึ้งได้กำหนดเป้าหมายนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ 6 ประการ คือ

- (1) ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้น่าเที่ยวให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี
- (2) ปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพของบริการและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- (3) พัฒนาศักยภาพของมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้มีความสามารถในการบรรยายให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม
- (4) ปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ
- (5) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรชุมชนท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- (6) สนับสนุนและส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากเป้าหมายของนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้มีโครงการ และกิจกรรมรองรับ ในเบื้องต้นโดยการสำรวจและวิเคราะห์สภาพและปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวและปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก่อน – หลังตามลำดับปัญหา และได้มีการ จัดประชุมผู้เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวเพื่อวางแผนงาน รวมทั้งจัดการอบรมบุคลากรผู้ให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งได้จัดให้มีการอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในการบรรยายให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม โดยมีระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เชื่อมโยงทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยการประสานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรชุมชนท้องถิ่น และให้มีการประชุมหน่วยงานที่เข้าร่วมเครือข่ายเพื่อกำหนดแผนการและโครงการปฏิบัติโดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยแบ่งเป็น 6 ยุทธศาสตร์ คือ

- (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะดวกและมีสภาพแวดล้อมที่ดี

- (2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยว
 - (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของมัณฑุเทศก์
 - (4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
 - (5) ยุทธศาสตร์พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว
 - (6) ยุทธศาสตร์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
- จากการพิจารณายุทธศาสตร์ทั้ง 6 ประการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง อาจสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ข้อที่ 1 – 5 มุ่งเน้นการบริการนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ แต่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มิใช่เพียงการมุ่งตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักเท่านั้น ดังนั้น จึงมียุทธศาสตร์ข้อที่ 6 ที่ให้ความสำคัญกับการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย จึงนับได้ว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความครบถ้วนและสมดุล

4.1.3 การขับเคลื่อนนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สู่การปฏิบัติ

ผลการศึกษานโยบายสู่การปฏิบัติ พบว่า มีปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินนโยบายไปสู่การปฏิบัติ 2 ประการ คือ

ประการแรก ปัจจัยด้านผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ คือ ความเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย รวมทั้งความเข้าใจบริบทของชุมชนเจ้าหน้าที่

ประการที่สอง ความต้องการของประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริงต่อนโยบาย

ปัจจัยทั้งสองประการทำให้เกิดการการเชื่อมต่อระหว่างนโยบายเข้าสู่ภาคส่วนประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการดำเนินนโยบายที่เข้าถึงรากหญ้า ซึ่งแตกต่างจากอดีตที่ดำเนินนโยบายแบบแนวตั้ง ที่ผู้มีอำนาจทำหน้าที่เพียงสั่งการให้ประชาชนปฏิบัติ โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพของชุมชนและไม่เข้าใจบริบทของชุมชน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ได้ดำเนินนโยบายโดย นำตนเองเข้าสู่ชุมชน พูดคุยกับประชาชน นำนโยบายไปพูดคุยกับประชาชนด้วยภาษาที่ประชาชนเข้าใจได้ จึงนำมาซึ่งความก้าวหน้าของนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ส่วนราชการ และประชาชนต่างเข้าใจในวัตถุประสงค์ จึงเป็นภาพของความก้าวหน้าของตลาดน้ำบางน้ำผึ้งที่ทุกคนต่างพัฒนาชุมชนไปในทิศทางเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ว่า

“ผมก็นั่งคุยกับชาวบ้านว่าอยากทำหรือไม่ ทำให้ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเป็นของขวัญให้กับปู่ย่าตายายของเรา เหมือนเรากลับวิถีชาวบ้านอีกครั้งหนึ่ง การพายเรือ การขายผลผลิตจากการทำไร่ทำสวน การทำเกษตร ทุกคนก็เห็นด้วย” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ พบว่า มีกระบวนการที่เชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี จากผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติการและลงสู่ประชาชน จากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มต่างๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ประกอบการร้านค้า ทำให้เห็นกระบวนการขับเคลื่อนที่เป็นระบบ ดังคำสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“สำหรับเรื่องการรับทราบนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และนำไปปฏิบัติ นั้น ได้รับจาก ปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทางปลัดได้รับคำสั่งจาก นายก องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นระบบของทางราชการ ทุกคนมีส่วนในการรับผิดชอบตามตำแหน่ง” (เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“เรื่องนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ องค์การบริหารส่วนตำบลได้มานำเสนอ ชุมชนก็ตอบรับให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านมีความเข้าใจต่อนโยบายจึงสามารถร่วมมือดำเนินการด้วยกัน” (ผู้ใหญ่บ้าน. 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ที่ทราบถึงนโยบายก็เพราะทางองค์การบริหารส่วนตำบล เขามีการประชุมทุกเดือนเขาก็บอกว่าจะทำบางน้ำผึ้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ทางองค์การบริหารส่วนตำบล จะสนับสนุนคนในพื้นที่ และองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ให้ประชาชนเป็นคนตั้งกรรมการดูแลตลาดน้ำกันเอง” (ผู้ประกอบการร้านค้าเสื้อที่ระลึก. 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าประสิทธิภาพในการดำเนินนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเกิดจาก ผู้นำ เข้าใจถึงบริบทของชุมชน เข้าใจวัฒนธรรม ภายในชุมชน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายตั้งแต่แรกซึ่งเป็นลักษณะของการกระจายอำนาจสู่ชุมชนอย่างแท้จริง ทำให้นโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งเข้าถึงประชาชนได้อย่างเป็นหนึ่งเดียวกัน

4.1.4 การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง

ในด้านการจัดสรรงบประมาณ จากการศึกษาเอกสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งมีรายรับมาจาก ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต รายได้จากทรัพย์สิน รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ ภาษีจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป รายได้เบ็ดเตล็ด รวม 22,069,066.09 บาท ในส่วนของรายจ่าย มีรายจ่ายจากรายจ่ายงบกลาง เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน ค่ารถคันท์ รายจ่ายอื่น รวม 21,461,139.25 บาท (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

รายรับ – รายจ่ายตามงบประมาณ ประจำปี 2552 องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง
อำเภอพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการ

หมวด/ประเภท	รายรับจริง
1. หมวดภาษีอากร	192,210.71
2. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต	513,073.50
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	54,522.52
4. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	916,926.00
5. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	65,081.23
6. หมวดภาษีจัดสรร	11,914,482.81
7. หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	7,122,985.32
รวมเงินรายรับทั้งสิ้น	<u>22,069,066.09</u>

หมวด/ประเภท	รายจ่ายจริง
แผนงานบริหาร	
- รายจ่ายงบกลาง	1,681,984.00
- หมวดเงินเดือน	2,234,178.58
- หมวดค่าจ้างประจำ	113,580.00
- หมวดค่าจ้างชั่วคราว	2,276,280.00
- หมวดค่าตอบแทน	3,370,791.02
- หมวดค่าใช้สอย	4,666,645.22
- หมวดค่าวัสดุ	1,788,656.24
- หมวดค่าสาธารณูปโภค	1,743,498.83
- หมวดเงินอุดหนุน	434,500.00
- หมวดค่าครุภัณฑ์	213,000.00
- หมวดรายจ่ายอื่น	1,699,609.36
รวมเงินรายจ่ายทั้งสิ้น	<u>21,461,139.25</u>

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 2552

ในด้านการจัดสรรงบประมาณ จากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้ใช้งบประมาณในการพัฒนา นโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นลักษณะของเป็นผู้สนับสนุน นำงบประมาณในด้าน การดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมา มีส่วนในการพัฒนาตลาดน้ำ ในเรื่องการพัฒนา สถานที่ การประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมถึงการอบรมมัคคุเทศก์ การอบรมเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในตลาดน้ำ และโครงการอื่น ๆ ซึ่งมีเงินสนับสนุนจากการก่อตั้งกรรมการตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง เพื่อนำเงินที่เก็บจากค่าบำรุงในแต่ละสัปดาห์ ภายในตลาดน้ำ นำมาบริหารงาน ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงที่ให้คำปรึกษา รวมถึงการประชาสัมพันธ์ที่ได้รับความสนใจจากสื่อทางด้านโทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ต่างสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ อีกทั้งการสนับสนุนงบประมาณจากผู้ประกอบการภายในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ที่สนับสนุนเป็นค่าบำรุงในแต่ละสัปดาห์ ทำให้การบริหารนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ในปี 2551 ได้จัดสรรงบประมาณให้การดำเนินงานตาม 6 แผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 22 โครงการ เป็นเงินประมาณ 3,065,000 บาท (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง, 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำให้ข้อมูลว่า งบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบล ช่วยมา มีประโยชน์มากเพราะไม่ได้ช่วยแค่การท่องเที่ยวเท่านั้น แต่มันโยนไปเรื่องของปากท้องชาวบ้าน มีอาชีพ หลายครอบครัวมีงานทำ มีอาชีพเสริม ชีวิตก็ดีขึ้น ครอบครัวก็อบอุ่น เด็กก็ไม่ใช้เวลาว่างไปกับเรื่องเกม มั่วสุม(กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ, 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ถ้าพูดถึงการสนับสนุนเงินทุนโดยตรงที่ลงสู่พื้นที่ ทางองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้เป็นการส่งเสริมให้เกิดอาชีพฝ่ายเดียว หากแต่เป็นการให้ความคิด และข้อมูลกับชาวบ้าน จากนั้นให้ชาวบ้านลงทุนเอง 70-80% ก่อน ส่วนที่เหลือทางองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ให้การสนับสนุน เพราะเนื่องแต่เดิมนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อมีงบสนับสนุนมา 100% ก็ให้ไปทั้งหมด เมื่อให้ไปทั้งหมดแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็จบเมื่อเงินทุนหมด แต่เรามีความคิดว่าทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยการช่วยเหลือตัวเองก่อนเมื่อเขาลงทุน เขาเองก็ต้องการให้กิจการของเขาอยู่รอดได้ ทำให้ชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งตัวเองได้ก่อน ในส่วนที่ขาดเหลือทางองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เข้าไปช่วยส่งเสริม” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง, 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

กล่าวโดยสรุป องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีงบประมาณในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดลอมเข้ามาช่วยอีกด้านหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนเสริมให้กับประชาชน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลเน้นให้ประชาชนเริ่มต้นด้วยตนเองก่อน เพื่อความรู้สึกลงถึงการมีส่วนร่วม ทำให้การดำเนินงานขององค์การบริหารมีความคล่องตัว และสามารถดำเนินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.5 การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.1.5.1 หลักความโปร่งใส การทำงานด้วยความโปร่งใส เป็นหลักการสำคัญของการบริหารราชการและเป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานเรียกร้องให้เกิดขึ้นในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับนักการเมือง ผู้บริหาร ข้าราชการ และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน องค์การบริหารส่วนตำบลจึงถือเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานเพื่อให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจ จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านค้าที่ตลาดบางน้ำผึ้งต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ทุกวันนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับและสร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบการที่จะเป็นผู้ให้กับผู้อื่นต่อไป ผ่านทางโครงการช่วยเหลือผู้ยากไร้ภายในตำบล และโครงการช่วยเหลือค่าอาหารกลางวันแก่เด็ก โดยรายได้จากทุกโครงการ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้มีการชี้แจงให้กับผู้ประกอบการได้ทราบจึงได้รับความร่วมมืออย่างดีจากประชาชน

“ถ้าอยากรู้เรื่องรายรับ รายจ่ายของตลาดน้ำ ต้องไปเข้าร่วมประชุมประชาคม เพราะเรามีการประชุม เดือนละ 2 ครั้ง และมีการแจ้งให้ประชาชนรับทราบ” (ผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ทุกอาทิตย์จะมีเจ้าหน้าที่มาเก็บค่าบำรุงสถานที่ 120 บาท เป็นค่าบริการ ค่าน้ำ ค่าขยะ และมียามคอยดูแล ของก็ไม่หาย เงินที่เหลือก็ไปช่วยคนในชุมชนที่ด้อยโอกาส บางครั้งก็ไปช่วยค่าอาหารกลางวันเด็ก ” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“เมื่อถึงช่วงสิ้นปีงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีรายงานประจำปี รายงานผลการดำเนินโครงการต่างๆ รวมถึงรายละเอียดของการเงิน เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงความคืบหน้าของการดำเนินงาน” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

โดยสรุปแล้วการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้นำเนินงานด้วยความโปร่งใส ทั้งในเรื่องของงบประมาณที่สามารถตรวจสอบได้ อีกทั้ง การบริหารงานภายในตลาดน้ำที่ประชาชนได้มีส่วนร่วม จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการก็สามารถให้คำตอบได้ถึงการบริหารงาน รวมถึงแหล่งเงินทุน และการบริหารเงินทุน

4.1.5.2 หลักความรับผิดชอบ หลักการที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล คือ ความรับผิดชอบต่ออำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ อีกทั้งเมื่อดำเนินการไปแล้ว หากเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่จะต้องมีความกล้าหาญที่จะยอมรับในความผิดพลาด และรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย ซึ่งความรับผิดชอบตามความหมายนี้ ผู้วิจัยพบว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ปลัดและเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ และตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้เกิดขึ้นภายในชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ของนายกองค้การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ที่ว่า

“การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ไม่ใช่การทำถนนหนทาง งานของเราคือพัฒนาคน เราพัฒนาเด็ก เพราะเด็กคืออนาคตของชาติ ปัจจุบันนี้การเรียนไม่ใช่แค่ในตำราเท่านั้น บางครั้งในตำราไม่สามารถนำมาใช้ได้หรอก แต่ความรู้คือการเก็บเกี่ยวสิ่งที่ได้ประสบพบเจอต่างหาก บางครั้งคนเรียนเก่งไม่สามารถปฏิบัติงานได้ก็มี เราต้องสอนคนให้กล้าพูด กล้าแสดงออก เพราะอนาคตของ บางน้ำผึ้ง ผูกไว้กับเด็กในวันนี้” (นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ทำงานมาประมาณ 4 ปี เป็นคนในพื้นที่ ด้วยเหตุนี้จึงสามารถประสานงานกับชุมชนได้เป็นอย่างดี อีกอย่างถ้าดูตามความเป็นจริงแล้ว ใครๆก็อยากที่บ้านเกิดของตัวเองได้รับการพัฒนาดังนั้นการทำงานจึงเป็นลักษณะการทำงานให้กับบ้านตัวเองซึ่งต้องมีความรับผิดชอบสูง” (เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ผลของการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความรู้สึกศรัทธาพึงพอใจต่อผลงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ดังคำกล่าวของผู้ประกอบการร้านผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว ที่ว่า

“พอใจในสิ่งที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดให้ เขาก็อำนวยความสะดวกให้เราเยอะ มีการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ มีสมุดให้เขียนรายละเอียดในการขายสินค้า . และมีการตรวจร้านค้าด้วยร้านค้าต้องสะอาด เวล่านักท่องเที่ยวมาเขาจะได้อยากซื้อของ ยิ่งเฉพาะร้านขายของกินจำเป็นอย่างมากที่สุดต้องสะอาด ก็พอใจแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบล เขาก็ทำให้เยอะแล้ว ทุกอย่างก็เหมาะสมดี” (ผู้ประกอบการร้านผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ผลการศึกษาเรื่องการบริหารงานด้วยความรับผิดชอบชี้ให้เห็นว่า การดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบมีความสำคัญยิ่ง ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ในฐานะที่เป็นผู้รับมอบอำนาจและได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นตัวแทนในการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่ง

จะส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น จะต้องมุ่งประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

4.1.5.3 หลักการมีส่วนร่วม ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ใช้หลักการมีส่วนร่วมเข้ามามีส่วนสำคัญในการดำเนินงาน เนื่องจากการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถทำงานโดยไม่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมไม่ได้ ประชาชนจึงเป็นกลไกสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น ภาพของการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งจึงมุ่งเน้นที่ประชาชนเป็นอันดับแรกนับตั้งแต่การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นแรงขับเคลื่อนนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจภายในชุมชน เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้เกิดขึ้นภายในชุมชน ดังจะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการร้านค้าต่างๆ ที่กล่าวว่า

“ทางองค์การบริหารส่วนตำบล มีนโยบายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในเรื่องการท่องเที่ยว เช่น มีการจัดให้นักท่องเที่ยวไหว้พระ 9 วัด พาไปคูหึ่งห้อย แล้วก็เรียกประชุมถามความเห็นเราอยากทำหรือเปล่า ถ้าทำเขาจะช่วยสนับสนุน” (ผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ถ้ามีปัญหาอะไรก็พูดในที่ประชุมได้ ทาง องค์การบริหารส่วนตำบล เขารับฟัง แล้วก็ช่วยกันแก้ไขปัญหา” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ทางองค์การบริหารส่วนตำบลมีการประกาศให้ผู้ประกอบการร้านค้าได้ทราบว่าจะมีนักท่องเที่ยวมา หรือมีทัวร์มา มีการประชุมกัน ทางร้านก็จะส่งตัวแทนไปประชุม มีอะไรก็สามารถบอกทางองค์การบริหารส่วนตำบล เขาได้บอกได้อะไร อยากลดอะไรก็บอกเขา เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการเข้าใจร่วมกัน” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“อย่าไปคิดว่าใครต้องดูแลเลย เพราะชุมชนก็เป็นของเรา ร้านค้าก็เป็นที่ทำมาหากินของเรา เลี้ยงปากท้องเราทุกวันนี้ ทุกคนที่อยู่ที่นี่ คือคนที่ต้องช่วยกันดูแล เราเกิดที่นี่ ก็ต้องดูแลที่นี่” (ผู้ประกอบการร้านค้าน้ำพริก. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ข้อมูลจากคำสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการร้านค้าต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นว่า ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้วย ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดความรู้สึกเช่นนี้เกิดจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมนั่นเอง ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ใหญ่บ้านและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งที่ว่า

“เรื่องนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบล นำเสนอ ชุมชนตอบรับและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งผู้ใหญ่บ้านและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความเข้าใจต่อกันนโยบายจึงสามารถร่วมมือดำเนินการด้วยกัน เราไม่ขัดแย้งกัน ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าสิ่งต่างๆจะสำเร็จได้เพราะความร่วมมือกันของประชาชนทุกคน” (ผู้ใหญ่บ้าน. 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ทางองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดอาชีพฝ้ายเดียว หากแต่เป็นการให้ความคิด และข้อมูลกับชาวบ้าน จากนั้นให้ชาวบ้านตัดสินใจลงทุนเองก่อน ส่วนที่เหลือทางองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ให้การสนับสนุน” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ผลการศึกษาเรื่องการยึดหลักการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง พบว่า ส่งผลให้ทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่งเสริมอาชีพและรายได้ การศึกษา การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งองค์การบริหารงานตำบลบางน้ำผึ้ง ได้มีการลงมือดำเนินการอย่างจริงจัง

4.1.5.4 หลักนิติธรรม หมายถึง การบริหารงานที่ยึดหลักกฎหมายโดยคำนึงถึงความยุติธรรมเป็นสำคัญ ผลการศึกษา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งใช้หลักนิติธรรมผสมผสานกับหลักการมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎกติการ่วมกัน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งจึงมีประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก เพราะแผนงานทุกส่วนได้รับแบบแผนมาจากรัฐบาล ดังนั้น การทำงานด้วยหลักนิติธรรมจึงแยกจากกันไม่ได้ในการทำงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบล แต่การบริหารงานดังกล่าวในระดับพื้นที่ต้องเข้าใจบริบทของชุมชนด้วย การกำหนดกฎกติกาขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องให้ชาวตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งนับเป็นการผสมผสานที่เข้ากันได้เป็นอย่างดีระหว่างนโยบายและวิถีชีวิตของคนในชุมชนอย่างเป็นเนื้อเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากการให้ข้อมูลของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ประกอบการร้านค้าน้ำพริก ที่ว่า

“โครงการใดที่ไม่ได้รับการสนใจจากประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบล จะนำกลับมาเพื่อพิจารณาหาข้อดี ข้อเสีย จากนั้นนำมาปรับปรุงและนำเสนอไปที่ชุมชนใหม่อีกครั้ง เพื่อหาข้อมติร่วมกัน ถ้าประชาชนไม่เห็นด้วยเราก็หยุดเพราะนี่คือเสียงของประชาชน” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“องค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ประกอบการ มีกฎร่วมกัน ว่า ต้องไม่ใช่โฟมภายในตลาดน้ำ ต้องพูดจาสุภาพกับนักท่องเที่ยว ต้องรักษาความสะอาด ต้องไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เราทุกคน

“ต้องการพกฎเพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราอยู่ร่วมกันได้ ทั้งกับคนและกับธรรมชาติ” (ผู้ประกอบการร้านค้าค้าปลีก. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ทาง องค์การบริหารส่วนตำบล ก็ดีนะ ในที่ประชุมส่วนใหญ่ว่ายังไงก็ต้องเป็นไปตามนั้น อย่างนี้ดี ชาวบ้านก็ชอบ” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกดังที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งใช้หลักนิติธรรมผสมผสานกับการใช้หลักการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ทำให้กฎระเบียบต่างๆ ที่ออกมามีความเป็นธรรมและประชาชนยอมรับ ซึ่งเป็นกฎระเบียบที่มุ่งรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน

4.1.5.5 หลักความคุ้มค่า ผลการศึกษา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ได้ดำเนินการบริหารงานด้วยความรอบคอบและรัดกุม จากงบประมาณที่ได้รับ ถึงแม้จะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางที่มีงบประมาณไม่มากนัก แต่ก็สามารถใช้งบประมาณที่มีอย่างคุ้มค่า เกิดโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมต่อคุณภาพชีวิตของชาวบ้านอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งไม่ได้เป็นผู้ให้เพียงฝ่ายเดียว แต่ได้สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลงทุนด้วยตนเองเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมมีส่วนร่วม มีความรับผิดชอบต่อโครงการที่เกิดขึ้น และเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งต่อไปในอนาคต นายกองการบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้กล่าวถึงกลยุทธ์การบริหารงบประมาณด้วยการใช้หลักความคุ้มค่าว่า

“ทางองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดอาชีพฝ่ายเดียว หากแต่เป็นการให้ความคิดและข้อมูลกับชาวบ้าน จากนั้นให้ชาวบ้านลงทุนเอง 70-80% ก่อน ส่วนที่เหลือทางองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ให้การสนับสนุน เพราะเนื่องแต่เดิมนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อมีงบสนับสนุนมา 100% ก็ให้ไปทั้งหมด เมื่อให้ไปทั้งหมดแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็จบเมื่อเงินทุนหมด แต่เรามีความคิดว่าทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยการช่วยเหลือตัวเองก่อน เมื่อเขาลงทุนเขาเองก็ต้องการให้กิจการของเขาอยู่รอดได้ เพื่อเงินที่ลงทุนจะเกิดประโยชน์มากที่สุด” (นายกองการบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งยังได้ให้ข้อมูลในด้านการใช้ทรัพยากรบุคคลอย่างคุ้มค่าว่า

“องค์การบริหารส่วนตำบล เราเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง แต่เราได้งบประมาณ 20 ล้านบาท ทำงานไม่พอ แต่เราอาศัย คนๆเดียวสามารถทำงานได้หลายหน้าที่” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

ส่วนเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ ก็มีการยึดหลักความคุ้มค่าในการปฏิบัติงานเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการจัดการเรื่องร้านค้า การนำเงินค่าบำรุงมาปรับปรุงสถานที่

“ในเรื่องของการจัดทำร้านค้าทางองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ดูแลจัดทำร้านค้าโดยมีงบประมาณตรงนี้อยู่ เราก็พยายามกระจายให้ทั่วถึงกันแต่ถ้าชาวบ้านจะต่อเติมอะไรทางเราก็ไม่ว่า แต่ต้องมาพูดคุยกันก่อน การเก็บค่าบำรุงวันละ 70 บาท ทางเราก็นำส่วนนี้มาปรับปรุงสถานที่ เช่น ร้านค้าที่พัง ถ้าไม่มากมายอะไรเราก็จะซ่อมให้ การจ้างยาม การติดกล้องวงจรปิด ก็มาจากเงินส่วนนี้เหมือนกัน” (เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

การใช้หลักของความคุ้มค่าในการดำเนินงาน ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งสามารถใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไปดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะพื้นฐานให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนอย่างทั่วถึง อีกทั้งสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นถึงคุณค่าของงบประมาณที่ได้มา และใช้ให้เกิดประโยชน์และยั่งยืน เห็นได้จากนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ที่เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2547 และต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ย่อมแสดงถึงความคุ้มค่าของเม็ดเงินทุกบาททุกสตางค์ที่ลงไปแล้วก่อประโยชน์ในรูปแบบของ เศรษฐกิจชุมชนที่ดี และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนบางน้ำผึ้งจนถึงทุกวันนี้

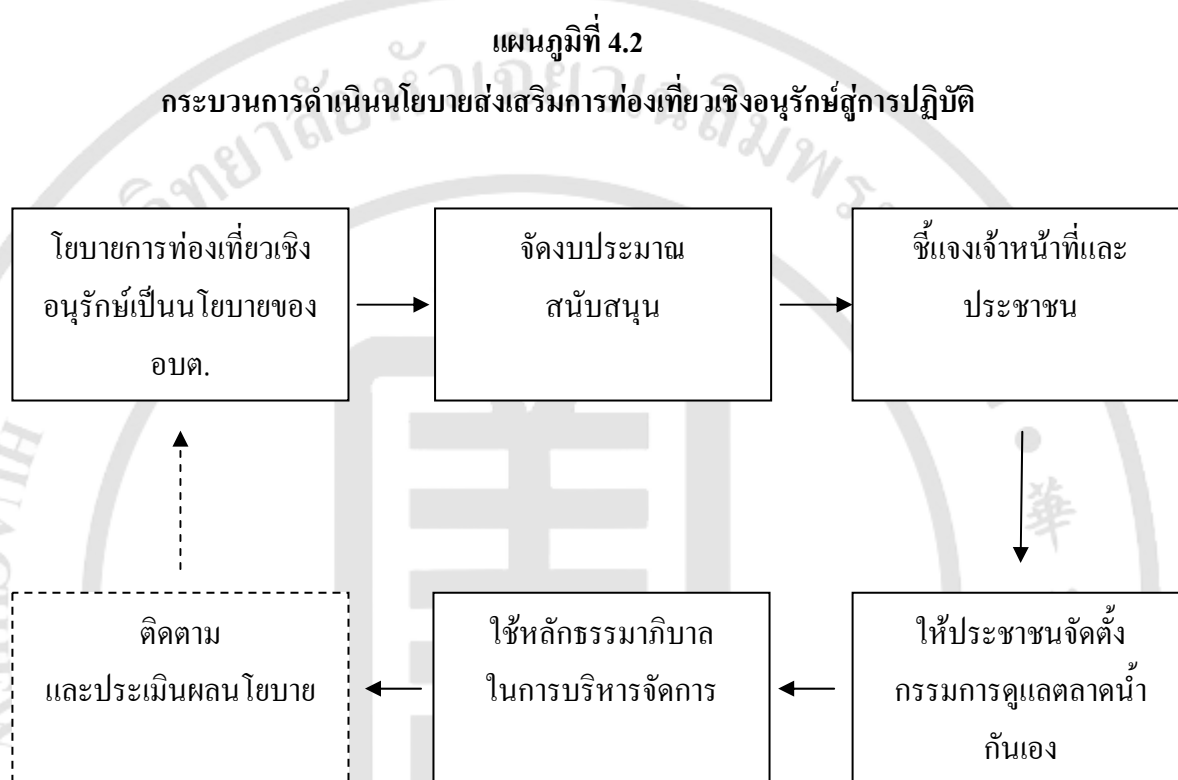
4.1.5.6 หลักคุณธรรม ผลการศึกษา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้ดำเนินงานด้วยตามหลักคุณธรรม โดยการไม่เอารัดเอาเปรียบประชาชน มีการประชุม และใช้เสียงในที่ประชุม เป็นผู้ตัดสินใจ โดยไม่มุ่งผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง และกรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำที่ว่า

“ทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกคนเข้าใจ ตามความจริง องค์การบริหารส่วนตำบล จะเอาประโยชน์กับชาวบ้านไม่ได้ มันต้องทำให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“เราถือว่า ทุกคนมีสิทธิเท่ากัน ร้านค้าทุกร้านต้องการพลสิทธิ ไม่ว่าจะคุณจะเป็นลูกเป็นหลานของใครใหญ่โตแค่ไหน เมื่อเข้ามาอยู่ในตลาดน้ำ ถ้าทำผิดกฎก็ต้องรับโทษ ไม่มีการลดหย่อนให้” (กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งที่สอดคล้องกับหลักคุณธรรม ทำให้การบริหารจัดการของ องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกคนในท้องถิ่นได้อย่างเสมอภาค เป็นธรรมไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ไม่มีการเล่นพรรค เล่นพวก ซึ่งส่งผลให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความผูกพัน ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนในท้องถิ่น และทำให้ชุมชนเข้มแข็ง

กระบวนการดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งสามารถสรุปได้ตามแผนภูมิที่ 4.2

จากแผนภูมิที่ 4.2 กระบวนการดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของ อบต.บางน้ำผึ้ง ยังไม่ครบวงจร ยังขาดการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจังต่อไป

4.2 ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

การศึกษาประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ของการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากตัวแปร 6 ตัวตามกรอบแนวคิดของการวิจัย คือ

- (1) รายได้
- (2) ความมั่นคงของอาชีพ
- (3) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- (4) ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
- (5) การศึกษา / ศาสนา / ศิลปวัฒนธรรม
- (6) ความสัมพันธ์อันดีของครอบครัว

การนำเสนอผลการศึกษาในส่วนนี้ จะมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสอบถามผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 ตัวอย่าง และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก นายท อบต. ปลัด อบต. ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการร้านค้า และคณะกรรมการจัดตั้งตลาดน้ำ 10 ราย ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณมีดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 และกลุ่มตัวอย่างที่เหลือเป็นเพศชายจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 (ตารางที่ 4.1)

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา เป็นกลุ่มที่มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 กลุ่มที่มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มที่มีอายุ 21 – 30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 กลุ่มที่มีอายุ 1 – 20 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และกลุ่มที่มีอายุ 61 – 70 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.3 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีอายุเท่ากับ 71 – 80 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 โดยอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือ 40.08 ปี อายุมากที่สุด 72 ปี และน้อยที่สุด 15 ปี (ตารางที่ 4.1)

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมา คือ กลุ่มที่มีสถานภาพโสดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีสถานภาพหย่า/หม้ายจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 (ตารางที่ 4.1)

การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาเป็นกลุ่มที่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 กลุ่มที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 กลุ่มที่ได้รับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และกลุ่มที่ได้รับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) / ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)/อนุปริญญา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวนน้อยที่สุด คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
ข้อมูลพื้นฐาน เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา

	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
เพศ			
ชาย	59	34.3	
หญิง	113	65.7	
รวม	172	100.0	
อายุ			
1 – 20 ปี	14	8.1	ค่าเฉลี่ยอายุ = 40.08 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 13.050 อายุสูงสุด = 72 ปี อายุต่ำสุด = 15 ปี
21 – 30 ปี	33	19.2	
31 – 40 ปี	43	25.0	
41 – 50 ปี	39	22.7	
51 – 60 ปี	37	21.5	
61 – 70 ปี	4	2.3	
71 – 80 ปี	2	1.2	
รวม	172	100.0	
สถานภาพสมรส			
โสด	51	29.7	
สมรส	102	59.3	
หย่า/หม้าย	19	11.0	
รวม	172	100.0	
การศึกษา			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	23	13.4	
มัธยมศึกษาตอนต้น	24	14.0	
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	41	23.8	
ปวส./ปวท./อนุปริญญา	19	11.0	
ปริญญาตรี	60	34.9	
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.9	
รวม	172	100.0	

จำนวนคนในครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนคนในครัวเรือน 1 – 5 คน จำนวน 115 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 66.9 รองลงมา คือ มีจำนวนคนในครัวเรือน 6 – 10 คน จำนวน 54 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และจำนวนคนในครัวเรือนมากกว่า 10 คน มีเพียง 3 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 4.3)

อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพหลักทำในตลาดบางน้ำผึ้งอย่างเดียว จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว คือ พนักงานในสถานประกอบการ/โรงงาน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว คือ ค้าขาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว คือ อื่น ๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว คือ ข้าราชการ และ ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวนอย่างละ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 เท่ากัน (ตารางที่ 4.3)

รายได้หลักจากการประกอบอาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างที่หัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพหลักที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง ส่วนใหญ่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 100,001 - 150,000 บาท/ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 150,001 - 100,000 บาท/ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 150,001 - 200,000 บาท/ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 200,001 - 250,000 บาท/ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 500,001 - 3,000,000 บาท/ปีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 1 - 50,000 บาท/ปี 250,001 - 300,000 บาท/ปี และ 350,001 - 400,000 บาท/ปี จำนวนอย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 เท่ากัน และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 300,001 - 350,000 บาท/ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักจำนวน 400,001 - 450,000 บาท/ปี และ 450,001 - 500,000 บาท/ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้จากการประกอบอาชีพหลักของกลุ่มตัวอย่าง คือ 145,094.36 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้จากการประกอบอาชีพหลักเท่ากับ 306,990.687 ทั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักมากที่สุด คือ 3,000,000 บาท และน้อยที่สุด คือ 22,000 บาท (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

ข้อมูลพื้นฐาน จำนวนคนในครัวเรือน อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว
รายได้หลักจากการประกอบอาชีพหลัก

	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
จำนวนคนในครัวเรือน			
1 – 5 คน	115	66.9	
6 – 10 คน	54	31.4	
มากกว่า 10 คน	3	1.7	
รวม	172	100.0	
อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว			
อาชีพหลักทำในตลาดบางน้ำผึ้งอย่างเดียว	67	39.0	
ข้าราชการ	19	11.0	
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	6.4	
ค้าขาย	19	11.0	
พนักงานในสถานประกอบการ/โรงงาน	32	18.6	
ธุรกิจส่วนตัว	11	6.4	
อื่นๆ	13	7.6	
รวม	172	100.0	
รายได้หลักจากการประกอบอาชีพหลัก			
1 - 50,000 บาท/ปี	3	2.9	ค่าเฉลี่ยรายได้หลัก = 145,094.36 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 306,990.687 สูงสุด = 3,000,000 บาท ต่ำสุด = 22,000 บาท
50,001 - 100,000 บาท/ปี	25	23.8	
100,001 - 150,000 บาท/ปี	28	26.7	
150,001 - 200,000 บาท/ปี	18	17.1	
200,001 - 250,000 บาท/ปี	14	13.3	
250,001 - 300,000 บาท/ปี	3	2.9	
300,001 - 350,000 บาท/ปี	2	1.9	
350,001 - 400,000 บาท/ปี	3	2.9	
400,001 - 450,000 บาท/ปี	1	1.0	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
450,001 - 500,000 บาท/ปี	1	1.0	
500,001 - 3,000,000 บาท/ปี	7	6.7	
รวม	105	100.0	

อาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้ง กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้งส่วนใหญ่ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพจำหน่าย อาหารคาว-หวาน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้งที่ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้าชุมชน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้งที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้งที่ประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้งที่ประกอบอาชีพเรือจำหน่ายสินค้าและกิจการรถพายเรือชมทัศนียภาพสองฝั่งคลองมีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 (ตารางที่ 4.4)

รายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้งส่วนใหญ่มีรายได้ จำนวน 50,001 - 100,000 บาท/ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 100,001 - 150,000 บาท/ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 150,001 - 200,000 บาท/ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 150,001 - 200,000 บาท/ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 1 - 50,000 บาท/ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 350,001 - 400,000 บาท/ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 500,001 - 2,500,000 บาท/ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 400,001 - 450,000 บาท/ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 300,001 - 350,000 บาท/ปี และ 450,001 - 500,000 บาท/ปี จำนวนอย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เท่ากัน ตามลำดับ ส่วนกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง จำนวน 250,001 - 300,000 บาท/ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้งของกลุ่มตัวอย่าง คือ 199,468.02 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้งเท่ากับ 243,277.683 ทั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้งมากที่สุด คือ 2,500,000 บาท และน้อยที่สุด คือ 12,000 บาท (ตารางที่ 4.4)

ระยะเวลาที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้ง กลุ่มตัวอย่างที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้งส่วนใหญ่มีระยะเวลาค้าขายมากกว่า 4 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้งเป็นระยะเวลา 2-3 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 กลุ่มตัวอย่างที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้งเป็นระยะเวลา 3-4 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ กลุ่มตัวอย่างที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้งเป็นระยะเวลา 1-2 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้งเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

ข้อมูลพื้นฐานอาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้ง รายได้จากการประกอบอาชีพ
ในตลาดบางน้ำผึ้ง ระยะเวลาที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้ง

	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
อาชีพที่ทำในตลาดบางน้ำผึ้ง			
จำหน่ายสินค้าชุมชน	37	21.5	
จำหน่ายสินค้าOTOP	23	13.4	
เรือจำหน่ายสินค้าและกิจกรรมการพายเรือชมทัศนียภาพสองฝั่งคลอง	17	9.9	
จำหน่าย อาหารคาว-หวาน	66	38.4	
อื่นๆ	29	16.9	
รวม	172	100.0	
รายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดบางน้ำผึ้ง			
1 - 50,000 บาท/ปี	9	5.2	
50,001 - 100,000 บาท/ปี	55	32.0	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
100,001 - 150,000 บาท/ปี	37	21.5	ค่าเฉลี่ยรายได้หลัก = 199,468.02 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 243,277.683 สูงสุด = 2,500,000 บาท ต่ำสุด = 12,000 บาท
150,001 - 200,000 บาท/ปี	26	15.1	
200,001 - 250,000 บาท/ปี	18	10.5	
250,001 - 300,000 บาท/ปี	2	1.2	
300,001 - 350,000 บาท/ปี	3	1.7	
350,001 - 400,000 บาท/ปี	8	4.7	
400,001 - 450,000 บาท/ปี	4	2.3	
450,001 - 500,000 บาท/ปี	3	1.7	
500,001 - 2,500,000 บาท/ปี	7	4.1	
รวม	172	100.0	
ระยะเวลาที่ค้าขายในตลาดบางน้ำผึ้ง			
น้อยกว่า 1 ปี	12	7.0	
1-2 ปี	21	12.2	
2-3 ปี	30	17.4	
3-4 ปี	28	16.3	
มากกว่า 4 ปี	81	47.1	
รวม	172	100.0	

4.2.2 ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานของ อบต. เรื่องตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารงานของ อบต. เรื่องตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง พบว่า ผู้ประกอบการในตลาดบางน้ำผึ้ง มีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 4.0) โดยมีความพึงพอใจสูงสุดในเรื่อง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 4.35) และมีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างสูง 9 เรื่อง ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 4.19) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 4.15) การนำเอาผลการประเมินโครงการ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง ไปปรับปรุง (ค่าเฉลี่ย 3.91) การเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.99) ผลการดำเนินโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 3.99) การรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.88) การแก้ไขปัญหาตรงความต้องการของประชาชน (ค่าเฉลี่ย 3.88) การดำเนินงานไปตามระยะเวลาที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย 3.86) และการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.81) ตามลำดับ (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานของ อบต. เรื่องตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง

ที่	ตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
1.	การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง	3	5	4.35	สูง
2.	การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง	2	5	4.19	ค่อนข้างสูง
3.	การเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง	2	5	3.99	ค่อนข้างสูง
4.	การรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง	2	5	3.88	ค่อนข้างสูง
5.	การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง	1	5	3.81	ค่อนข้างสูง
6.	การดำเนินงานไปตามระยะเวลาที่กำหนด	1	5	3.86	ค่อนข้างสูง
7.	ผลการดำเนินโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	2	5	3.99	ค่อนข้างสูง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	ตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
8.	การแก้ไขปัญหาตรงความต้องการของประชาชน	1	5	3.88	ค่อนข้างสูง
9.	ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง	1	5	4.15	ค่อนข้างสูง
10.	การนำเอาผลการประเมินโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ อบต. บางน้ำผึ้ง ไปปรับปรุง	1	5	3.91	ค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม		1.6	5.0	4.0	ค่อนข้างสูง

4.2.3 ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

4.3.2.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตด้านรายได้ ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ คือ อบต. มีนโยบายที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมรายได้ให้กับครัวเรือน อบต. สามารถบริหารนโยบายส่งเสริมรายได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประกวดร้านค้าสะอาด และการมอบรางวัลประจำเดือนของอบต. ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีรายได้เพิ่มขึ้น อบต. ให้การช่วยเหลือลงทุนการทำกิจการร้านค้า เช่น สร้างร้านค้าให้กับผู้ประกอบการ รายได้ครัวเรือนของท่านเพิ่มขึ้นจากการค้าขายหรือการให้บริการนักท่องเที่ยวในตลาดน้ำ โดยภาพรวมครัวเรือนของท่านพึงพอใจต่อรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดน้ำ

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ด้านรายได้ ทั้ง 6 หัวข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ อบต. มีนโยบายที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมรายได้ให้กับครัวเรือน (ค่าเฉลี่ย 4.16) อบต. สามารถบริหารนโยบายส่งเสริมรายได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ค่าเฉลี่ย 3.97) การประกวดร้านค้าสะอาด และการมอบรางวัลประจำเดือนของ อบต. ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีรายได้เพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.63) อบต. ให้การช่วยเหลือลงทุนการทำกิจการร้านค้า เช่น สร้างร้านค้าให้กับผู้ประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 3.72) รายได้ครัวเรือนของท่านเพิ่มขึ้นจากการค้าขายหรือการให้บริการนักท่องเที่ยวในตลาดน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.95) และโดยภาพรวมครัวเรือนของท่านพึงพอใจต่อรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.97) (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6
ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต
ของคนในชุมชนด้านรายได้

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
1.	อบต. มีนโยบายที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมรายได้ให้กับครัวเรือน	2	5	4.16	ค่อนข้างสูง
2.	อบต. สามารถบริหารนโยบายส่งเสริมรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	1	5	3.97	ค่อนข้างสูง
3.	การประกวดร้านค้าสะอาด และการมอบรางวัลประจำเดือนของอบต. ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	1	5	3.63	ค่อนข้างสูง
4.	อบต. ให้การช่วยเหลือลงทุนการทำกิจการร้านค้า เช่น สร้างร้านค้าให้กับผู้ประกอบการ	1	5	3.72	ค่อนข้างสูง
5.	รายได้ครัวเรือนของท่านเพิ่มขึ้นจากการค้าขายหรือการให้บริการนักท่องเที่ยวในตลาดน้ำ	2	5	3.95	ค่อนข้างสูง
6.	โดยภาพรวมครัวเรือนของท่านพึงพอใจต่อรายได้จากการประกอบอาชีพในตลาดน้ำ	2	5	3.97	ค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม		1.5	5.0	3.9	ค่อนข้างสูง

4.3.2.2 ผลการศึกษาประสิทธิผลของนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงทางอาชีพประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ คือ อบต. มีนโยบายอย่างชัดเจนในการส่งเสริมความมั่นคงในการประกอบอาชีพให้กับครัวเรือน การมีตลาดน้ำทำให้ครัวเรือนของท่านมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ครัวเรือนของท่านเปลี่ยนอาชีพบ่อยครั้ง อาชีพที่ครัวเรือนท่านทำเป็นอาชีพที่สร้างรายได้อย่างสม่ำเสมอ อาชีพค้าขายหรือบริการนักท่องเที่ยว ทำให้ครัวเรือนของท่านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยภาพรวมครัวเรือนของท่านมีความมั่นคงในอาชีพ

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ด้านความมั่นคงทางอาชีพ มี 5 หัวข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ อบต. มีนโยบายอย่างชัดเจนในการส่งเสริมความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

ให้กับครัวเรือน (ค่าเฉลี่ย 4.03) การมีตลาดน้ำทำให้ครัวเรือนของท่านมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 4.05) อาชีพที่ครัวเรือนท่านทำเป็นอาชีพที่สร้างรายได้อย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.78) อาชีพค้าขายหรือบริการนักท่องเที่ยว ทำให้ครัวเรือนของท่านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.90) และโดยภาพรวมครัวเรือนของท่านมีความมั่นคงในอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.96) และมี 1 ตัวแปร ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ครัวเรือนของท่านเปลี่ยนอาชีพบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 2.91) (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต
ของคนในชุมชน ด้านความมั่นคงทางอาชีพ

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
1.	อบต. มีนโยบายอย่างชัดเจนในการส่งเสริมความมั่นคงในการประกอบอาชีพให้กับครัวเรือน	1	5	4.03	ค่อนข้างสูง
2.	การมีตลาดน้ำทำให้ครัวเรือนของท่านมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ	1	5	4.05	ค่อนข้างสูง
3.	ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ครัวเรือนของท่านเปลี่ยนอาชีพบ่อยครั้ง	1	5	2.91	ปานกลาง
4.	อาชีพที่ครัวเรือนท่านทำเป็นอาชีพที่สร้างรายได้อย่างสม่ำเสมอ	2	5	3.78	ค่อนข้างสูง
5.	อาชีพค้าขายหรือบริการนักท่องเที่ยว ทำให้ครัวเรือนของท่านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	1	5	3.90	ค่อนข้างสูง
6.	โดยภาพรวมครัวเรือนของท่านมีความมั่นคงในอาชีพ	2	5	3.96	ค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม		1.33	5.0	3.77	ค่อนข้างสูง

4.3.2.23 ผลการศึกษาประสิทธิผลของนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบด้วยคำถาม 7 ข้อ คือ อบต. มีนโยบายในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างชัดเจน อบต. มีการ

จัดอบรมเจ้าหน้าที่อาสาสมัครพิทักษ์ชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ อาสาสมัครพิทักษ์ชุมชน (อาสาสมัครตำรวจหมู่บ้าน / อปพร.) ทำหน้าที่อย่างเข้มแข็ง อบต. มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ถังดับเพลิง หัวประปาดับเพลิง อบต. มีการปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชนให้มีความปลอดภัย; หลังจากมีตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเกิดคดียิงวิวรรวในชุมชน; โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดระเบียบชุมชน การรักษาความเรียบร้อย และความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของ อบต. บางน้ำผึ้ง โดยภาพรวมครัวเรือนของท่านมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้ง 7 หัวข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ อบต. มีนโยบายในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย 3.95) อบต. มีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่อาสาสมัครพิทักษ์ชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.83) อาสาสมัครพิทักษ์ชุมชน (อาสาสมัครตำรวจหมู่บ้าน / อปพร.) ทำหน้าที่อย่างเข้มแข็ง (ค่าเฉลี่ย 3.76) อบต. มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ถังดับเพลิง หัวประปาดับเพลิง (ค่าเฉลี่ย 3.73) อบต. มีการปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชนให้มีความปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย 3.78) หลังจากมีตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเกิดคดียิงวิวรรวในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.17) และโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดระเบียบชุมชน การรักษาความเรียบร้อย และความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.66) (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต
ของคนในชุมชน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
1.	อบต. มีนโยบายในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างชัดเจน	1	5	3.95	ค่อนข้างสูง
2.	อบต. มีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่อาสาสมัครพิทักษ์ชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	2	5	3.83	ค่อนข้างสูง
3.	อาสาสมัครพิทักษ์ชุมชน (อาสาสมัครตำรวจหมู่บ้าน / อปพร.) ทำหน้าที่อย่างเข้มแข็ง	1	5	3.76	ค่อนข้างสูง
4.	อบต. มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ถังดับเพลิง หัวประปาดับเพลิง	1	5	3.73	ค่อนข้างสูง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
5.	อบต. มีการปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชนให้มีความปลอดภัย	1	5	3.78	ค่อนข้างสูง
6.	หลังจากมีตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเกิดคดียกชิงวิ่งราวในชุมชน	1	5	4.17	ค่อนข้างสูง
7.	โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดระเบียบชุมชนการรักษาความเรียบร้อย และความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของ อบต. บางน้ำผึ้ง	1	5	3.66	ค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม		1.14	5.0	3.84	ค่อนข้างสูง

4.3.2.2.4 ผลการศึกษาประสิทธิผลของนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ คือ อบต. มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน เช่น การห้ามตัดต้นไม้ การทิ้งขยะลงในลำคลอง อบต. มีการให้ความรู้ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม การคัดแยกขยะ คนในชุมชนมีความตื่นตัวเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษาลำคลอง สิ่งแวดล้อมในตำบลบางน้ำผึ้งมีความสะอาดเรียบร้อยเหมาะแก่การอยู่อาศัย โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ อบต. บางน้ำผึ้ง

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนทั้ง 6 หัวข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ อบต. มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน เช่น การห้ามตัดต้นไม้ การทิ้งขยะลงในลำคลอง (ค่าเฉลี่ย 4.07) อบต. มีการให้ความรู้ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม การคัดแยกขยะ (ค่าเฉลี่ย 3.87) คนในชุมชนมีความตื่นตัวเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (ค่าเฉลี่ย 3.82) คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษาลำคลอง (ค่าเฉลี่ย 3.88) สิ่งแวดล้อมในตำบลบางน้ำผึ้งมีความสะอาดเรียบร้อยเหมาะแก่การอยู่อาศัย (ค่าเฉลี่ย 3.94) และโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.99) (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต
ของคนในชุมชน ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
1.	อบต. มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน เช่น การห้ามตัดต้นไม้ การทิ้งขยะลงในลำคลอง	2	5	4.07	ค่อนข้างสูง
2.	อบต. มีการให้ความรู้ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม การคัดแยกขยะ	2	5	3.87	ค่อนข้างสูง
3.	คนในชุมชนมีความตื่นตัวเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	1	5	3.82	ค่อนข้างสูง
4.	คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษาลำคลอง	1	5	3.88	ค่อนข้างสูง
5.	สิ่งแวดล้อมในตำบลบางน้ำผึ้งมีความสะอาดเรียบร้อย เหมาะแก่การอยู่อาศัย	2	5	3.94	ค่อนข้างสูง
6.	โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ อบต. บางน้ำผึ้ง	2	5	3.99	ค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม		1.67	5.0	3.92	ค่อนข้างสูง

4.3.2.5 ผลการศึกษาประสิทธิผลของนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตด้าน การศึกษา / ศาสนา / ศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อคือ อบต. ให้การสนับสนุนโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเพียงพอและทั่วถึง เช่น การหักรายได้จากผู้ประกอบการร้านค้าไปสนับสนุนโรงเรียน อบต. ส่งเสริมให้โรงเรียนฝึกเด็กนักเรียนให้เป็นมัคคุเทศก์ในตลาดน้ำ ในวันเสาร์ – อาทิตย์ อบต. ให้การสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น นม เสื้อผ้า อุปกรณ์การเรียน อย่างเพียงพอ และทั่วถึง อบต. ให้การส่งเสริมศาสนา โดยจัดให้มีการไหว้พระ 9 วัด ในเขตตำบลบางน้ำผึ้ง อบต. ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง การกวนกาละแม โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม อบต. บางน้ำผึ้ง

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ด้านการศึกษา / ศาสนา / ศิลปวัฒนธรรม มี 1 หัวข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือ อบต. ให้การส่งเสริมศาสนา โดยจัดให้มีการไหว้พระ 9 วัด ในเขตตำบลบางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 4.22) และมี 5 ตัวแปร ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ อบต. ให้การสนับสนุนโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเพียงพอและทั่วถึง เช่น การหักรายได้จากผู้ประกอบการร้านค้าไปสนับสนุนโรงเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.65) อบต. ส่งเสริมให้โรงเรียนฝึกเด็กนักเรียนให้เป็นมัคคุเทศก์ในตลาดน้ำ ในวันเสาร์ – อาทิตย์ (ค่าเฉลี่ย 3.56) อบต. ให้การสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น นม เสื้อผ้า อุปกรณ์การเรียน อย่างเพียงพอ และทั่วถึง (ค่าเฉลี่ย 3.72) อบต. ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง การกวนกาละแม (ค่าเฉลี่ย 4.15) และโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม อบต. บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.91) (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต ของคนในชุมชน ด้านการศึกษา / ศาสนา / ศิลปวัฒนธรรม

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
1.	อบต. ให้การสนับสนุนโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเพียงพอและทั่วถึง เช่น การหักรายได้จากผู้ประกอบการร้านค้าไปสนับสนุนโรงเรียน	1	5	3.65	ค่อนข้างสูง
2.	อบต. ส่งเสริมให้โรงเรียนฝึกเด็กนักเรียนให้เป็นมัคคุเทศก์ในตลาดน้ำ ในวันเสาร์ – อาทิตย์	1	5	3.56	ค่อนข้างสูง
3.	อบต. ให้การสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเช่นนมเสื้อผ้าอุปกรณ์การเรียน อย่างเพียงพอและทั่วถึง	1	5	3.72	ค่อนข้างสูง
4.	อบต. ให้การส่งเสริมศาสนา โดยจัดให้มีการไหว้พระ 9 วัด ในเขตตำบลบางน้ำผึ้ง	2	5	4.22	สูง
5.	อบต. ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง การกวนกาละแม	2	5	4.15	ค่อนข้างสูง
6.	โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม อบต. บางน้ำผึ้ง	2	5	3.91	ค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม		1.5	5.0	3.87	ค่อนข้างสูง

4.3.2.2.6 ผลการศึกษาประสิทธิผลของนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์อันดีของครอบครัว ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ คือ ท่านพอใจกับนโยบายของอบต. ในการมอบเค้กวันเกิดให้กับผู้สูงอายุ การนำกระเช้าผลไม้ไปเยี่ยมคนในชุมชนเมื่อยามเจ็บป่วย สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีเวลาอยู่ด้วยกัน สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในครอบครัว สมาชิกในครัวเรือนของท่านช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามที่ประสบปัญหา ครัวเรือนของท่านมีการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น วันพ่อ วันแม่ เป็นประจำในทุก ๆ ปี โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวของ อบต.บางน้ำผึ้ง

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ด้านความสัมพันธ์อันดีของครอบครัวทั้ง 6 หัวข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ ท่านพอใจกับนโยบายของ อบต. ในการมอบเค้กวันเกิดให้กับผู้สูงอายุ การนำกระเช้าผลไม้ไปเยี่ยมคนในชุมชนเมื่อยามเจ็บป่วย (ค่าเฉลี่ย 4.10) สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีเวลาอยู่ด้วยกัน (ค่าเฉลี่ย 3.93) สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.99) สมาชิกในครัวเรือนของท่านช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามที่ประสบปัญหา (ค่าเฉลี่ย 4.15) ครัวเรือนของท่านมีการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น วันพ่อ วันแม่ เป็นประจำในทุก ๆ ปี (ค่าเฉลี่ย 3.98) และโดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวของ อบต.บางน้ำผึ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.99) (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต
ของคนในชุมชน ด้านความสัมพันธ์อันดีของครอบครัว

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
1.	ท่านพอใจกับนโยบายของอบต. ในการมอบเค้กวันเกิดให้กับผู้สูงอายุ การนำกระเช้าผลไม้ไปเยี่ยมคนในชุมชนเมื่อยามเจ็บป่วย	1	5	4.10	ค่อนข้างสูง
2.	สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีเวลาอยู่ด้วยกัน	1	5	3.93	ค่อนข้างสูง
3.	สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในครอบครัว	2	5	3.99	ค่อนข้างสูง
4.	สมาชิกในครัวเรือนของท่านช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามที่ประสบปัญหา	2	5	4.15	ค่อนข้างสูง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ที่	ประเภทตัวแปร	Min	Max	Mean	ผลลัพธ์
5.	ครัวเรือนของท่านมีการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น วันพ่อ วันแม่ เป็นประจำในทุก ๆ ปี	1	5	3.98	ค่อนข้างสูง
6.	โดยรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวของ อบต.บางน้ำผึ้ง	1	5	3.99	ค่อนข้างสูง
ค่าเฉลี่ยรวม		1.33	5.0	4.02	ค่อนข้างสูง

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิภาพของนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนของผู้ประกอบการในตลาดบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.887 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

นอกจากผลการศึกษาเชิงปริมาณดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการร้านค้า ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกับการศึกษาเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ด้านรายได้ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีส่วนสำคัญในการให้เกิดรายได้ภายในชุมชน ซึ่งเป็นรายได้ที่ทำให้ประชาชนสามารถเลี้ยงชีพได้อย่างมั่นคง เป็นสินค้าที่มาจากชุมชน เช่นสินค้าทางการเกษตรที่มีอยู่ในชุมชน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเป็นแหล่งซื้อขายแลกเปลี่ยนของผู้คนในชุมชนในช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ ซึ่งทำให้คุณภาพชีวิตของผู้คนในชุมชนดีขึ้น ดังจะเห็นได้จากการให้ข้อมูลของผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม ที่ว่า

“เมื่อก่อนลูกดินเปิดเป็นสิ่งที่ไม่คนสนใจ ดูไม่มีค่า แต่พอมีตลาดน้ำเกิดขึ้น ลูกดินเปิดก็มีค่าทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง นักท่องเที่ยวต่างชาติก็ชอบ กลายเป็นไม้เศรษฐกิจ ก่อให้เกิดรายได้ 1,000 – 2,000 บาทต่อวัน ” (ผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“เป็นข้าราชการบำนาญออกมาอยู่บ้านก็ไม่มีรายได้ พอมีตลาดน้ำบางน้ำผึ้งก็เลยทำงานมไทยมาขาย มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ดีกว่าอยู่บ้านเฉยๆ” (ผู้ประกอบการร้านค้าขนมไทยโบราณ. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“นโยบายนี้ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นมีรายได้มากขึ้นประมาณ 40,000 บาทต่อเดือนต้นทุนการผลิตกระเป๋าดกใบละประมาณ 100 บาท ราคาขายก็ขายอยู่ที่ ประมาณ 300-500 บาทชีวิตความเป็นอยู่ก็ดีขึ้นรายได้ก็มั่นคง” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“นโยบายการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นเช่นจากคนที่มิหนี่สินก็สามารถปลดหนี้ได้เพราะว่ามีรายได้เพิ่มขึ้นวันๆหนึ่งถ้าหักต้นทุนแล้วก็ได้พันกว่าบาทวันไหนคนมาเที่ยวเยอะสองสามพันก็เคยมีชีวิตที่ดีขึ้นเยอะ” (ผู้ประกอบการร้านค้า เลื่อที่ละลึก. 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“จากการที่เกิดตลาดน้ำบางน้ำผึ้งขึ้นนั้น เกือบทุกครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือร้านค้าในตลาด 276 ร้าน ก็หมายถึง 276 ครอบครัวที่มีรายได้เพิ่มขึ้นทางอ้อม เช่น วินมอเตอร์ไซด์ประมาณ 100 คัน ซึ่งหมายถึง 100 ครอบครัว ที่มีรายได้เพิ่มขึ้นและร้านค้าร้านอาหารในตำบลก็มีรายได้มากขึ้น ซึ่งเป็นการกระจายรายได้สู่รากหญ้า” (เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“นโยบายนี้คือนะเป็นการเพิ่มรายได้ของชุมชน ผลไม้ พืชผักที่ชาวบ้านปลูกไว้ก็มีการนำมาขายในตลาด ขนม อาหาร ที่ชาวบ้านเขาทำกินอยู่ก็ยังสามารถมาขายในตลาดได้ซึ่งก็ทำให้ตลาดนี้มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง หรือจะเรียกได้ว่าเป็นตลาดของชาวบ้านซึ่งก็จะส่งผลทำให้รายได้ของคนในตำบลบางน้ำผึ้งมีรายได้เพิ่มมากขึ้น” (กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ, ประชาชนชาวบ้าน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

โดยสรุปแล้วประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการให้เกิดรายได้ภายในชุมชน ทั้งทางตรง คือ ผู้ประกอบการร้านค้าภายในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง และทางอ้อม ร้านอาหาร คนขับมอเตอร์ไซด์ และร้านค้าอื่นๆ ตลอดจนสองข้างทางที่เข้าสู่ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ซึ่งเป็นตัวชี้วัดของ ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ที่มีต่อผู้คนในชุมชน

(2) ด้านความมั่นคงของอาชีพ ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการให้เกิดความมั่นคงของอาชีพภายในชุมชน ซึ่งเป็นรายได้ที่ทำให้ประชาชนสามารถเลี้ยงชีพได้อย่างมั่นคง และประกอบอาชีพสุจริต และมีต้นทุนทางการผลิตที่ไม่แพง เพราะสิ่งของที่นำมาขายก็นำมาจากสิ่งที่แต่ละครัวเรือนมีอยู่ เช่น สินค้าทางการเกษตร พืช ผัก ผลไม้ ขนมไทยโบราณ น้ำพริก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลิตผลที่ชาวบ้านมีอยู่แล้ว จึงมีความเสี่ยงน้อยที่จะขาดทุน หากสินค้าขายไม่หมดก็เกิดการแลกเปลี่ยนกับเพื่อนบ้าน เหลือก็เก็บไปกินที่บ้าน จึงทำให้มีรายรับมากกว่ารายจ่าย แม้กระทั่งการเดินทางมาขายสินค้าก็ไม่ต้องเดินทางไปไกล ไม่ต้องเสียค่าเดินทาง เพราะสถานที่ค้าขายก็อยู่ภายในชุมชนของตนเอง นโยบายดังกล่าวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ประชาชนในตำบลบางน้ำผึ้งมีอาชีพที่มั่นคง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

“นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นมากทุกคนในครอบครัวมีความสุขมีอาชีพ มีรายได้เมื่อก่อนรับราชการแต่ลาออกเพราะขายน้ำพริกขายได้ดีกว่าเดือนหนึ่งได้เป็นแสนเลี้ยงดูลูกๆ ได้สบาย” (ผู้ประกอบการร้านค้าน้ำพริก. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“เมื่อก่อนชาวบ้านจะเอาสินค้า OTOP ไปขายก็ต้องเดินทางไปไกลบางที่จัดที่เมืองทองธานีค่าเดินทางก็ไม่คุ้มรายได้ก็ไม่แน่นอน แต่พอมีตลาดน้ำก็มีที่ขายประจำไม่ต้องเสียค่าเดินทางไปไกลลูกค้ามาหาเราเองถึงที่ ชาวบ้านบางคนก็ทำ Home Stay ก็กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแล้วผ่านเกณฑ์การรับรองจำนวน 9 หลัง ซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ครั้งละประมาณ 100 คน ราคาต่อคืน 350 บาท พร้อมอาหารเช้าและอาหารสำหรับใส่บาตรพระรายได้ก็เข้าหมู่บ้านลูกบ้านก็ไม่ต้องจากบ้านไปหางานในกรุงเทพ” (ผู้ใหญ่บ้าน. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ประชากรในตำบลบางน้ำผึ้งก็เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานที่รัฐบาลตั้งไว้ทำให้เป็นตำบลที่ปราศจากความยากจนตำบลแรกในประเทศไทย เพราะทุกครอบครัวมีอาชีพที่สุจริตมีอาชีพรองรับจากตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของคนในตำบลเป็นอย่างมาก” (กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ, ปราชญ์ชาวบ้าน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“หลังจากมีนโยบายการท่องเที่ยวชาวบ้านมีอาชีพที่มั่นคงมีเงินเก็บก็เกิดระบบเงินออมจากชุมชนปัจจุบันมีเงินออมประมาณ 20-30 ล้านบาท ทุกคนในตำบลก็สามารถมาเที่ยวประกอบอาชีพได้จะได้ไม่ต้องไปกู้เงินนอกระบบเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกวิธี” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ปัญหาเดิมที่นั่นคือชาวบ้านมีผลิตภัณฑ์แต่ไม่มีตลาดเหมือนเป็นการลอกให้เขาทำงานเมื่อผู้นำไม่คิดช่วยชาวบ้าน จังหวัดไม่ได้มีแผนเพื่อการช่วยเหลือหมู่บ้านนั้นชุมชนนั้นก็ไปไม่รอดชาวบ้านก็ไม่มีอาชีพที่มั่นคงพอไม่มีอาชีพ ปัญหาสังคมอื่นๆก็จะตามมาอีกเยอะ นโยบายการท่องเที่ยวจึงเป็นทางออกของปัญหาดังกล่าว” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

โดยสรุปแล้ว ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ได้นำเอาความโดดเด่นของวิถีการดำเนินชีวิต ธรรมชาติในชุมชนและวัฒนธรรม สร้างเป็นจุดขายทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างงานที่มั่นคงภายในชุมชน ควบคู่ไปกับการสงวนรักษาธรรมชาติ ด้วยการรู้จักนำจุดเด่นของชุมชนมาใช้ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลบางน้ำผึ้งประกอบอาชีพในชุมชนของตนเอง และมีอาชีพที่มั่นคงภายใต้พระราชดำริ ของพระเจ้าอยู่หัว คือ ดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

(3) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการให้

เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินภายในชุมชน อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจของชุมชนดี ผู้คนประกอบอาชีพสุจริต ไม่มีการฉกฉวย วิวาท การระบาดของยาเสพติดก็ไม่มี ผู้ค้ายาเสพติดก็หมดไป เขตชุมชน กระเพาะหมู ที่อดีตเป็นสถานที่น่ากลัวในยามค่ำคืน ก็กลับกลายเป็นท่าเลทอง ค่ำคืนที่น่ากลัวกลับกลายเป็นค่ำคืนที่มีผู้คนเดินทางผ่านไปมา อย่างปลอดภัย ไร้ความกังวลต่ออันตรายเหมือนในอดีต นโยบายการท่องเที่ยวดังกล่าวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน

“เมื่อก่อนของในตลาดขายบ่อยแต่ทุกวันนี้เวลากลางคืนก็มียามมาเฝ้าของให้ด้วย เมื่อก่อนไม่มียามก็ต้องขนของกลับบ้านหมดเหนื่อยมากเวลาจะเก็บหรือเวลาขายก็ต้องขนมาจากบ้านเดี๋ยวนี้ไม่ต้องแล้วของไม่เคยหายเลย” (ผู้ประกอบการร้านผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ทุกวันนี้ไปไหนมาไหนไม่ต้องกลัวกลางค่ำ กลางคืนไปไหนมาไหนก็สะดวก ไฟตามทางก็สว่างผู้คนก็เยอะ ไม่น่ากลัวเหมือนแต่ก่อนแล้ว” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“การทำงานของพวกเราคนในพื้นที่ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน นายกองค้การบริหารส่วนตำบล และชุมชนต่างรับผิดชอบหน้าที่ของแต่ละคนอย่างดี เช่น เรื่องของยาเสพติดซึ่งทุกวันนี้ก็ล่าพุดได้เลยได้ว่าชุมชนบางน้ำผึ้งปลอดภัยยาเสพติดพวกขี้ยา ฉกฉวย วิวาทไม่เคยเกิดขึ้นนานมาแล้วสิ่งที่สำคัญผู้นำต้องเสียสละ ซึ่งสิ่งนี้สามารถช่วยกันแก้ปัญหาสังคมได้ และขาดเสียมิได้คือ ความร่วมมือของชุมชน” (ผู้ใหญ่บ้าน. 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ทุกวันนี้ปัญหาสังคมมีน้อยมากและก็ถูกแก้ไข เช่นยาเสพติดก็มีการให้โอกาสบำบัดให้หาย เครื่องตรวจตราอย่างสม่ำเสมอ โจรขโมยก็น้อยเพราะที่นี่มีถนนหลวงเส้นเดียวทางเข้า-ออกทางเดียวมีเจ้าหน้าที่ผลัดเวรตรวจตราความสงบทุกคืน ” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ในตลาดน้ำมีกล้องวงจรปิด 13 ตัวมีเจ้าหน้าที่ในเครื่องแบบและนอกเครื่องแบบคอยดูแลให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวสิ่งเหล่านี้เป็นมาตรการที่ องค์การบริหารส่วนตำบล และชาวบ้านมีไว้เพื่อดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชนในชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

โดยสรุปแล้ว ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินภายในชุมชน อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจของชุมชนดี ประชาชนในชุมชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ไม่มีปัญหาสังคม มีระบบการดูแลสุขภาพความปลอดภัยที่ดี การเดินทางเข้าออก ในตำบลบางน้ำผึ้งก็เข้าออก

ได้เพียงทางเดียว อีกทั้งการตรวจตราอย่างเข้มงวดจากเจ้าหน้าที่ ที่ดูแลความปลอดภัยทั้งกลางวัน และกลางคืน และสิ่งที่สำคัญและเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุอย่างแท้จริง คือนโยบายส่งเสริมการ ท่องเที่ยวของ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ที่สร้างงาน สร้างรายได้ แก่ชุมชน จนลดปัญหา การตกงานและ ปัญหาสังคมต่าง ๆ

(4) **ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน** ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า นโยบาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการ ส่งเสริมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายในชุมชน ทำให้ การสร้างเศรษฐกิจภายในชุมชน มีการดูแล รักษาความสะอาดอย่างมีระบบ โดยการคัดแยกขยะ การไม่ทิ้งของเหลือแม่ น้ำ ล้างจาน เป็นกฎของ ชุมชนร่วมกัน ซึ่งการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยัง คงไว้ซึ่งธรรมชาติที่สวยงาม อากาศที่ดี และมีการนำเอาธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ระหว่างธรรมชาติกับมนุษย์ซึ่งเป็นการเอื้อซึ่งกันและกัน ทำให้สภาพแวดล้อมของตลาดน้ำบาง น้ำผึ้ง ยังคงมีความเป็นธรรมชาติสูง มีต้นไม้ใหญ่ปกคลุม ตลอดเส้นทาง บรรยากาศที่ร่มรื่น และ อากาศที่สดชื่น จึงเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญ ถึงประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในชุมชนได้เป็นอย่างดี

“สิ่งแวดล้อมในตลาดน้ำก็ดีขึ้น ไม้ก็เยอะยังมีความเป็นธรรมชาติอยู่มากๆ ได้ใกล้ชิด ธรรมชาติเพราะที่นี่เป็นสวนร้านอาหารบางร้านเขาก็ใช้ใบตองทำเป็นที่ใส่อาหาร ไม่ทำลาย สิ่งแวดล้อม ร้านน้ำก็นำกระบอกไม้ไผ่มาเป็นแก้ว ร้านขายไอศกรีมใช้กะลามะพร้าวมาทำเป็นถ้วย นำรักคิคนซื้อก็ชอบ เพราะได้ของกินแล้วก็ยังเก็บของพวกนี้ไปใส่อะไรได้อีก อากาศก็ดีไม่มี มลภาวะมีนักท่องเที่ยวหลายคนมาพัก โฮมสเตย์แล้วดีใจบอกว่ายังมีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก ” (ผู้ประกอบการร้านผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว, 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ ถ้าเป็นถนนหลักเรายอมให้เทคอนกรีตแต่ถนนในหมู่บ้านยังคงสภาพเดิม เนื่องจากทุก ครั้งที่ทำถนนก็ต่อมีการตัดไม้ และชุมชนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าจะรักษาความเป็นธรรมชาติ จึงยอมให้มีการทำถนนเฉพาะเส้นหลักใหญ่เท่านั้น ดังชุมชนของเราจึงสามารถรักษาพื้นที่สีเขียว เอาไว้ได้ ” (ผู้ใหญ่บ้าน, 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ ร้านของป่าก็มีการอนุรักษ์ธรรมชาติเพราะเราใช้ผักตบในการทำของก็ไม่ได้ซื้อไม่ต้อง ลงทุนอะไรเลย ” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา, 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ ปัญหาในเรื่องของขยะก็ไม่มีที่นี่เขาดูแลอย่างดีมีที่ให้ทิ้งขยะเป็นที่และรองรับ นักท่องเที่ยวได้ พอเย็นเขาก็มาเก็บขยะ ไปไม่มีการปล่อยเอาไว้ค้างคืน ” (ผู้ประกอบการร้านค้าของที่ ละเล็ก, 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“สืบเนื่องจากพื้นที่ที่กระเพาะหมู 6 ตำบลได้รับการอนุรักษ์เป็น “พื้นที่สีเขียว” ซึ่งจุดประสงค์หลัก ๆ คือ อนุรักษ์พื้นที่ที่เป็นเลือกส่วนไร่นาแบบเดิม ๆ ไม่สนับสนุนให้เกิดโรงงานนโยบายของตำบลบางน้ำผึ้ง สนับสนุนให้ชุมชนเปิดตลาดเพื่อรองรับผลิตภัณฑ์ภายในชุมชนสร้างงานให้ชุมชน และการสนับสนุนให้มีการสร้าง home stay แบบพอเพียงเนื่องจากนโยบายของทางตำบลเน้นความพออยู่ พอกิน การท่องเที่ยวชุมชนไม่เน้นให้เป็นธุรกิจเหมือนกับที่อื่นๆ อีกหลักพระคำรัสของพระเจ้าอยู่หัว ” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้รางวัลรักเจ้าพระยาคลองสวยน้ำใสอีก 1 โถ่เพราะเราให้ความสำคัญกับแม่น้ำลำคลอง เพราะถ้าแม่น้ำเสียใครจะมาเที่ยวซึ่งเราก็ได้มีการผลิตน้ำจืดในทรีฟชีวิตาเพื่อการเกษตรและสิ่งแวดล้อม ก็จะนำมาใช้ในลำคลองในครัวเรือนเพื่อรักษาคุณภาพของน้ำและสำนักงานสิ่งแวดล้อมจังหวัดก็มีการมาอบรมในเรื่องของการรักษาคุณภาพของน้ำมีเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพของน้ำ และไม่เชื่อว่าเราจะสนใจในเรื่องของน้ำอย่างเดียวในเรื่องของขยะป่าไม้ ถนนหนทางเราก็ให้ความสำคัญเหมือนกันมีการอบรมการแยกขยะการดูแลสิ่งแวดล้อมช่วยกันปลูกต้นไม้ลงในพื้นที่ช่วยซ่อมแซมเพิ่มเติมส่วนที่ตายไปเพราะเรามีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมตำบลคอยดูแล” (คณะกรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ, ปราชญ์ชาวบ้าน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์) โดยสรุปแล้วนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเป็นการพึ่งพิงของมนุษย์และธรรมชาติไว้อย่างสมบูรณ์ อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งยังมีส่วนในการรณรงค์ ปลูกจิตสำนึก ประชาชนบางน้ำผึ้งให้มี จิตสำนึก รักธรรมชาติ หวงแหนถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง ผ่านทางโครงการและกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งทำให้นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ได้รับการพัฒนาและควบคู่ไปกับการ รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

(5) ด้านการศึกษา/ศาสนา/ศิลปวัฒนธรรม ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ทำให้เกิดกระบวนการศึกษา ในรูปแบบใหม่ที่ไม่มีในชั้นเรียนหรือในหนังสือเรียนทั่วไป เรียกว่า การศึกษาจากชีวิตจริง อีกทั้งยังเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้กันภายในชุมชน มีปราชญ์ชาวบ้านให้ความรู้กับลูกหลานในชุมชนและนักท่องเที่ยว มีการอบรมให้เด็กได้ใช้สิ่งที่เรียนมาจากห้องเรียนมาใช้ในการดำเนินชีวิตจริง สอนให้เด็กกล้าแสดงออก และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การศึกษายังขยายมุมมองกว้างไปไม่เพียงแต่เด็กเท่านั้น ผู้ปกครอง และประชาชน ผู้ประกอบการและผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ก็ต้องศึกษา เรียนรู้ แนวทางความรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาชุมชน ให้ก้าวทัน ต่อ

ความก้าวหน้าของสภาพสังคมในปัจจุบัน เพื่อรองรับ และเป็นเกราะป้องกันกัน การกลืนกลายของ สังคมและความทันสมัยที่มาพร้อมกับความเจริญของเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นภายในตลาด น้ำบองน้ำผึ้ง เพื่อคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ ของตลาดน้ำบองน้ำผึ้งต่อไป

“ปัจจุบันนี้การเรียน ไม่ใช่แค่ในตำราเท่านั้นบางครั้งในตำราไม่สามารถนำมาใช้ได้หรอกแต่ ความรู้คือการเก็บเกี่ยวสิ่งที่ได้ประสบพบเจอต่างหากบางครั้งคนเรียนเก่งไม่สามารถปฏิบัติงาน ได้ก็ มี เราต้องสอนคนให้กล้าพูดกล้าแสดงออก เพราะการศึกษาไม่ได้มีอยู่ในตำราเรียนเท่านั้น แต่เรายัง ต้องเรียนรู้ไปตลอดชีวิต ” (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบองน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“นโยบายการท่องเที่ยวส่งผลให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นมากไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการศึกษา เพราะเด็กก็ได้มีส่วนร่วมมีการอบรมไค้เด็ก มีการสอนให้เด็กทำผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว การ สอนสานหมวกพอทำเป็นก็เอามาขาย ทำให้มีรายได้เด็กบางคนช่วยพ่อแม่หารายได้ในวันหยุด ” (ผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม . 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“นโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตำบลบองน้ำผึ้ง ส่งเสริมการศึกษาสำหรับชุมชน ปลุกฝังจิตสำนึกเกี่ยวกับการรักถิ่นของตนสำหรับเด็ก ๆ และเยาวชน ซึ่งทุกคนมีพื้นฐานด้านนี้เป็น ทุนเดิมให้พวกเขา รักและห่วงแหนพื้นที่ ซึ่งสังเกตให้ดีในพื้นที่นี้ไม่มีการตัดไม้มีการรักษา ธรรมชาติถึงแม้ว่าเมื่อเด็กๆ โตขึ้นต้องออกจากพื้นที่ไปทำมาหากินที่อื่น แต่เชื่อแน่ว่าวันหนึ่งเขาต้อง กลับมาอยู่อาศัย มาดูแลรักษาบ้านเกิดของตนเอง ” (ผู้ใหญ่บ้าน. 15 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ด้านการศึกษามีคณะเข้ามาดูงานเรื่องการท่องเที่ยว การพัฒนาชุมชน และเศรษฐกิจ องค์การบริหารส่วนตำบล มีวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการบริหาร อบรมมักคุเทศก์น้อย มี โครงการนำเด็กโรงเรียนที่สอนโรงเรียนน้อง ศูนย์เด็กเล็กในชุมชน 2 โรงเรียน” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบองน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ มีปราชญ์ท้องถิ่น และมีปราชญ์ชาวบ้าน ปราชญ์เกษตรเราก็มีปราชญ์ผู้รู้อยู่มากใน ชุมชน และยังมีกลุ่ม OTOP กลุ่มวิสาหกิจชุมชนอยู่หลายกลุ่มในชุมชนซึ่งก็สามารถให้นักศึกษามา เรียนรู้ดูงานได้ ” (กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ ,ปราชญ์ชาวบ้าน, สัมภาษณ์เมื่อ 14 พ.ย. 2552)

“ เราก็ได้มีการเปิดศูนย์เรียนรู้ถ่ายทอดให้นักศึกษา ได้เรียนรู้ด้วยซึ่งก็มีประโยชน์ต่อ สาธารณชนทั่วไป มีหน่วยงานหลายหน่วยงานที่เห็นประโยชน์ก็เข้ามาส่งเสริมเข้ามาสนับสนุนมา ให้ความรู้ในเรื่องของการตลาดได้ให้ข้อคิด ให้คำแนะนำทำให้เราได้มีการปรับปรุง แก้ไขพัฒนาจน ทำให้เราติดอันดับตลาดน้ำในประเทศไทย และในเอเชีย ” (กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ, ปราชญ์ ชาวบ้าน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

โดยสรุปแล้ว ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ได้สร้างกระบวนการศึกษาที่ไม่มีที่สิ้นสุด สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ยังมีส่วนผลักดันให้คุณภาพของการศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ ที่ผลักดันให้ประชาชนในองค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งทุกคนต้องเรียนรู้อยู่ทุกวัน เรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองทั้ง ทางความรู้ทางสังคม ความรู้ทางเศรษฐกิจ และความรู้ที่จะเท่าทันต่อความทันสมัยที่จะเข้ามาพร้อมกับนักท่องเที่ยว ความรู้เหล่านี้ อาจจะต้องใช้เวลา เพื่อสะสมประสบการณ์ และพัฒนาไปสู่องค์ความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนในอนาคตต่อไป

(6) ด้านความสัมพันธ์อันดีของครอบครัว ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ได้สร้างความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัวทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยได้สร้างกิจกรรมที่ดีขึ้นภายในครอบครัว ทำให้สมาชิกภายในครอบครัวได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน ผ่านทางการค้าขายภายในตลาดน้ำ โดยในวันหยุด ลูกหลานต่างช่วยกันนำสินค้ามาขายในตลาดน้ำ เด็กจึงมีกิจกรรมและรายได้พิเศษไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งยังสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวระหว่างชุมชนให้มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง จึงเป็นอีกแบบอย่างที่สร้างกิจกรรมและความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นภายในครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ

“คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีรายได้เสริมเข้ามาในครอบครัว เสาร์อาทิตย์ลูกหลานก็มาช่วยกันขายของไม่ไปตีเกม ไม่ตีตเทียว มีงานให้ทำลูกหลานก็อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา ” (ผู้ประกอบการร้านผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“พวกเด็กตัวเล็กๆ ได้มาช่วยพ่อแม่ขายกล้วยเดี่ยวเขาก็ขายกันเป็นครอบครัวมีความสุขดี” (ผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ร้านไหนมีลูก มีหลานเขาก็มาช่วยกันขายของร้านขายน้ำลูกเขาก็มาช่วยเดินส่งน้ำ ได้เงินเด็กมันก็ดีใจอยากจะทำ สนุกด้วย” (ผู้ประกอบการร้านค้าขนมไทยโบราณ. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“ของที่ขายเราก็ผลิตกันเองไม่มีการไปรับมาขาย แม่ค้าก็เป็นคนที่รู้จักคุ้นเคยกันดีมีการกระจายในหมู่บ้าน คนในครอบครัวช่วยกันเพื่อนบ้านก็มาเรียนทำด้วยกัน ทำเองผลิตเองขายเอง” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“พอมีตลาดน้ำชุมชนบางน้ำผึ้งก็มีกลุ่มต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอีกมากมาย เช่น กลุ่มผู้สูงอายุที่รวมตัวกันหลังเกษียณอายุแล้วมาช่วยทำงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอยดูแลกิจการต่าง ๆ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบล จัดสรรให้ ด้วยใจอาสาสมัครทุกคน ไม่มีเงินเดือน ทุกวันนี้หัวปีโต

ข้าวมาทานร่วมกันมาได้พบปะ พูดคุย และยังได้ช่วยเหลือคนอื่นด้วย” (เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

โดยสรุปแล้ว นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีเวลาในการทำกิจกรรมภายในครอบครัว อีกทั้งมีรายได้เข้ามาในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นเด็ก คนว่างงาน ผู้เกษียณอายุราชการ ผู้สูงอายุ ต่างมีกิจกรรมทำร่วมกัน มีความสัมพันธ์อันต่อกันภายในครอบครัว

4.3 แนวทางในการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงยิ่งขึ้น

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และกรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ ได้ให้ความเห็นว่า แนวทางในการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ควรเน้นการประชาสัมพันธ์ การสร้างลักษณะนิสัยของประชาชนให้กระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์ การเพิ่มบุคลากรในการปฏิบัติงาน และการส่งเสริมประชาชนภายในชุมชนให้มีส่วนร่วมต่อนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตามคำสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“ในอนาคตเราจะพัฒนาให้ตลาดน้ำ เป็นที่รู้จักของผู้คนมากขึ้น โดยเพิ่มด้านการประชาสัมพันธ์ แต่การประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุด คือการที่นักท่องเที่ยวไปบอกปากต่อปาก และสร้างลักษณะนิสัย ของประชาชนให้กระตือรือร้นมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานเพื่อพัฒนาตลาดน้ำ” (นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“จำนวนเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติงานตามแผนนโยบายมีจำนวนน้อย ถ้ามีการเพิ่มตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานให้มากขึ้นกว่านี้ก็คงจะดี เพราะการทำงานจะรวดเร็วและมีประสิทธิภาพกว่านี้” (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง. 9 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“โดยภาพรวมแล้วก็ดีทุกอย่าง ที่อยากเห็นคือความร่วมมือของชาวบ้านที่จะช่วยกันพัฒนาตลาดน้ำให้ดียิ่งขึ้น และพัฒนาเรื่องของการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น” (เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนก็เป็นเรื่องที่สำคัญที่อบต. จะละทิ้งไม่ได้ เพราะถ้าบริหารงานโดยไม่ได้ใจประชาชนแล้ว ก็เป็นเรื่องยากที่นโยบายการท่องเที่ยวจะได้รับการพัฒนา ครอบคลุมที่การมีนโยบายการท่องเที่ยว ช่วยส่งเสริมให้คนในชุมชนมีรายได้ ประชาชนมีส่วนได้ตรง

จุดนี้ก็จะได้รับการสนับสนุนและเข้ามาส่วนร่วมในการพัฒนาต่อไป” (กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ, ประชาชนชาวบ้าน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

4.3.1 การปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง มีข้อเสนอแนะให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง ปรับปรุงทางด้านความสะดวกเรียบร้อยของตลาดน้ำ การเพิ่มถังขยะ และเพิ่มจำนวนห้องน้ำ สำหรับนักท่องเที่ยว การขยายทางเท้าสำหรับนักท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกสำหรับรถจักรยาน และสิ่งที่สำคัญ คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและผู้อาศัยอยู่ในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ดังคำสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“คนที่มาเที่ยวเขาชอบมาถามหา ตู้กดเงินATM บางทีก็เดินเข้ามากลางตลาดแล้วต้องย้อนไปกดที่ทำกร อบต. เขาก็บ่นว่าไกล” (ผู้ประกอบการร้านผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว. 8 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“น่าจะเพิ่มเรื่องของห้องน้ำ เพราะที่มีอยู่ไม่ค่อยพอ น่าจะเพิ่มตรงเรื่องนี้เพราะได้ยินบ่นกันมาหลายคนแล้ว” (ผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“อยากให้จัดแบ่งพื้นที่การขายให้เป็นหมวดหมู่ อย่างเช่น คนขายต้นไม้ก็อยู่พื้นที่เดียวกัน นักท่องเที่ยวจะได้เลือกซื้อได้สะดวก ” (ผู้ประกอบการร้านค้าต้นไม้สวยงาม. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“เรื่องความสะดวกก็น่าทำนะ เช่นเพิ่มถังขยะให้นักท่องเที่ยว เพื่อความสะดวกในการทิ้งขยะ เพิ่มถังขยะให้เยอะกว่านี้ก็น่าจะดี” (ผู้ประกอบการร้านค้าขนมไทยโบราณ. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“พี่ว่า ควรจะขยายพื้นที่ของตลาดให้เยอะกว่านี้ เพราะนักท่องเที่ยวมากันเยอะ เคยพูดกับทาง อบต.แล้วเขาบอกว่าจะดูให้ ” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“อยากให้มีห้องน้ำที่สะอาดกว่านี้ เพราะที่มีอยู่ นักท่องเที่ยวชอบบ่นว่าไม่สะอาด และอยากให้มีการประชาสัมพันธ์ให้มีคนมาเที่ยวมากยิ่งขึ้น” (ผู้ประกอบการร้านค้าผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา. 7 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

“อยากให้ขยายทางเท้าสำหรับนักท่องเที่ยว เพราะทุกวันนี้เดินกันลำบาก บางคนเลยไม่อยากจะซื้อของเพราะ ไปขวางทางเดินของคนอื่น” (ผู้ประกอบการร้านค้าเสื้อที่ระลึก. 15 พ.ย. 2552 : สัมภาษณ์)

“เราน่าจะให้ความสำคัญในเรื่อง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวมาเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ว่าจะ
จะเป็นที่จอดรถที่มีคนคอยดูแล การดูแลทรัพย์สิน การฉกชิงวิ่งราว เพื่อนักท่องเที่ยวจะได้เที่ยวอย่าง
สบายใจ และเรื่องของการพัฒนาปรับปรุงโดยคำนึงถึงวิถีชีวิตของประชาชนแบบไทยดั้งเดิม”
(กรรมการผู้จัดตั้งตลาดน้ำ, ปราชญ์ชาวบ้าน. 14 พฤศจิกายน 2552 : สัมภาษณ์)

กล่าวโดยสรุป แนวทางในการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้มี
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงยิ่งขึ้น องค์กรบริหารตำบลส่วนตำบลบางน้ำผึ้งจะต้องดำเนินการ
ในหลาย ๆ เรื่อง กล่าวคือ ต้องเน้นการประชาสัมพันธ์ตลาดน้ำให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ต้องสร้างลักษณะ
นิสัยของประชาชนให้กระตือรือร้นมีความคิดสร้างสรรค์ ต้องเพิ่มบุคลากรในการปฏิบัติงาน
ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วม ปรับปรุง ความสะอาดเรียบร้อยของตลาดน้ำ เพิ่มถังขยะ
เพิ่มจำนวนห้องน้ำ ขยายทางเท้า อำนวยความสะดวกสำหรับการถอนเงิน และสร้างหลักประกัน
เรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และผู้อาศัยอยู่ในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง